

att i folkskolan befördra religionsundervisningen på den allmänna medborgerliga bildningens bekostnad. Så framt derföre folkskolan skall kunna utvecklas till hvad hon är ämnad att blifva — en anstalt för bibringande af sannt medborgerlig bildning — så är det af stor vigt, att ofvanberörda stadgande upphäfves. Jag föreslår alltså,

att ifrågavarande § måtte varda så ändrad, att kyrko- och skolråd erhålla full frihet att sjelfva välja sin ordförande.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1872.

Per Nilsson,
från Cristianstads län.

N:o 54.

Af Herr L. Öhlin: angående pension åt Kapitenen i arméen Carl Ekenstjerna.

I allmänhet hyllande den satsen att sparsamhet med Statens medel är en oeftergiffig pligt för hvarje god medborgare, icke minst för representanten, vill jag dock icke drifva denna sats derhän, att Staten icke skall tillse att allt åt densamma lemnadt arbete och all i dess tjänst offrad möda får behörig vedergällning. Jag tvekar således icke att föreslå pension åt en f. d. tjänsteman, som genom sitt i det allmännas tjänst ådagalagda nit och oförtrutna verksamhet gjort sig deraf förtjent.

I denna kategori befinner sig Kapitenen i arméen, Carl Ekenstjerna, som, enligt intyg, på ett förtjenstfullt och gagnande sätt, skött de befattningar han haft

sig anförtrödda, både inom tullverket och fångvården, under hvilken sednares styrelse han tjenstgjort mer än 13 år, senast som kommandant och fängelsedirektör å Långholmen. Från denna befattning erhöll Kapiten Ekenstjerna på begäran afsked redan år 1854, utan att erhålla pension. Han har dock sedan dess redligen försörjt sig och sin familj genom sitt arbete, derunder allt emellanåt anställd som bränvinskontrollör och äfven i postverkets tjenst o. s. v., men sedan han nu uppnått 64 lefnadsår och sjuklighet tillstött, motser han en bekymmersam ålderdom, och är ställning så mycket brydsammare som han äfven har familj att försörja.

Att Kapiten Ekenstjerna, under den tid han var anställd vid fångvården, infört många förbättringar så väl vid straff- och arbetsfängelset å Norrmalm som vid Långholmen, kan med skäl öka hans anspråk på pension, till hvilken hans befattningar och tjenstetid derstädes dessutom enligt författningarne berättiga honom; och då hans före- och efterträdare på samma platser blifvit dermed hugnade, torde rättvisa och billighet tala för bifall till min vördsamma hemställan,

att Kapitenen i arméen Carl Ekenstjerna måtte för sin återstående lifstid tilldelas en årlig pension af 1,500 R:dr R:mt, att utgå från och med detta års början.

Om remiss af denna motion till vederbörligt Utskott anhålles ödmjukligen.

Stockholm den 25 Januari 1872.

Laur. Öhlin.
